

Biały Adorator

Zanim wejdiesz do mojego świata,
Zamknij drzwi za sobą, żeby nikt nie słyszał.
Oddziela mnie od Nich biała krata
Której jak dotąd – nikt nie widział.

Zanim wejdiesz do mojego świata,
Odstaw smutki i troski na bok.
Jeszcze nie wiesz jaka jestem bogata,
Mam tutaj wszelkich myśli natłok.

Zanim wejdiesz do mojego świata,
Oddaj wszystko co swojego posiadasz.
Tutaj masz nadmiar białego bogactwa,
W którym się, nieszczęśniku, zatracasz.

Zostawiając rodzinę, znajomych, wszystko,
Zgodziłeś się na klęskę.
Pewnie nie wiedziałeś, że tak upadniesz nisko,
Że przez ręce przeleje się życie.

Biały proszek to przyjaciel – zawsze jest w zasięgu wzroku,
Pocieszy i pomoże w potrzebie.
Każda kreska do końca przybliży cię roku
A i tak pewnie sądzisz, że już jesteś w niebie.

Teraz liście spadają z drzew
I wiatr wysokie brzozy kołysze.
Nad Twoim grobem słyhać cichy śpiew,
To ja nucę: „Wróć, mój Adoratorze”.